

NEVENKA VIDEK
PISMO IZ
ZELENGRADA

ILUSTRIRALA
PIKA VONČINA

NEVENKA VIDEK

PISMO

IZ

ZELENGRADA

**ILUSTRIRALA
PIKA VONČINA**

ZAGREB, 2005.

Poznajete
Modru šumu
Zlatna sunca
Uvijek punu,
Punu cvijeća,
Punu ptica,
Skakutavih
Vjeverica,
Krošnja šumnih
Kao more
Kad je vjetri
Rašumore ..
Tu u šumskoj
Modroj sjeni
Zelengrad se
Tih zeleni.
Zvjerke, ptice
U njem žive -
Crvenperke,
Zebe sive ...

Svakog jutra
S grana bora
Zvone glasi
Ptičjeg zbara.

Netko sjedi
Netko radi:
Poštar zeko
Kupus sadi,
Zečići mu
Beru cvijeće,
Zečica već
Tortu peče.

Krojač lisac
Šije hlače
Lija zove
Na kolače.
Vjeverice
Kavu piju
Kraj dupljice
Ledja griju.

Crni vuk se
Grmljem skita
Divlja svinja
Knjigu čita.
Pred kućicom
Mrkog mede
Medvjedići
Gladni sjede.
Medvjed Mrkan
Drva cijepa,
Medvjedica
Djeci tepa:
„Već se ručak
Fini kuha
Prijat će vam
Krepka juha.”

Noću sniva
Šuma plava
U krilu joj
Mjesec spava,
Brbljiv vjetar
Lišće krije
Srebrn potok
S njim se smije...
Ali jutros
Iznenada
Drhti srce
Zelengrada.
Tek što zora
Stijenj upali,
Ražalošćen
Gavran javi:
„Bolestan je
Potok plavi.”
Naslutio
Velik jad
Probuđeni
Zelengrad.
Ustale su
Ptice, zvijeri
Cijela šuma
Zatreperi...

Zaplakala
Kukavica,
Rastuži se
Vjeverica...

Trče mravi,
Pčele lete,
Oštih osa
Krenu čete.

Iz brloga
Ispod brijege
Pospani se
Medvjed gega,
Divlja svinja
Za njim juri
Mladunče se
Uz nju žuri.

Hita lija
I vuk crn,
Naletjeli
Na skrit trn.
Vuk je odro
Kudrav rep,
A lisica
Kaput lijep.

Već su blizu
Miš, mišica,
Stara žaba,
I lasica,
A za njima
Puž Puzigor
Dopremio
Pužji zbor.
U šikari
Svu u draču
Susreli su i
Kornjaču.

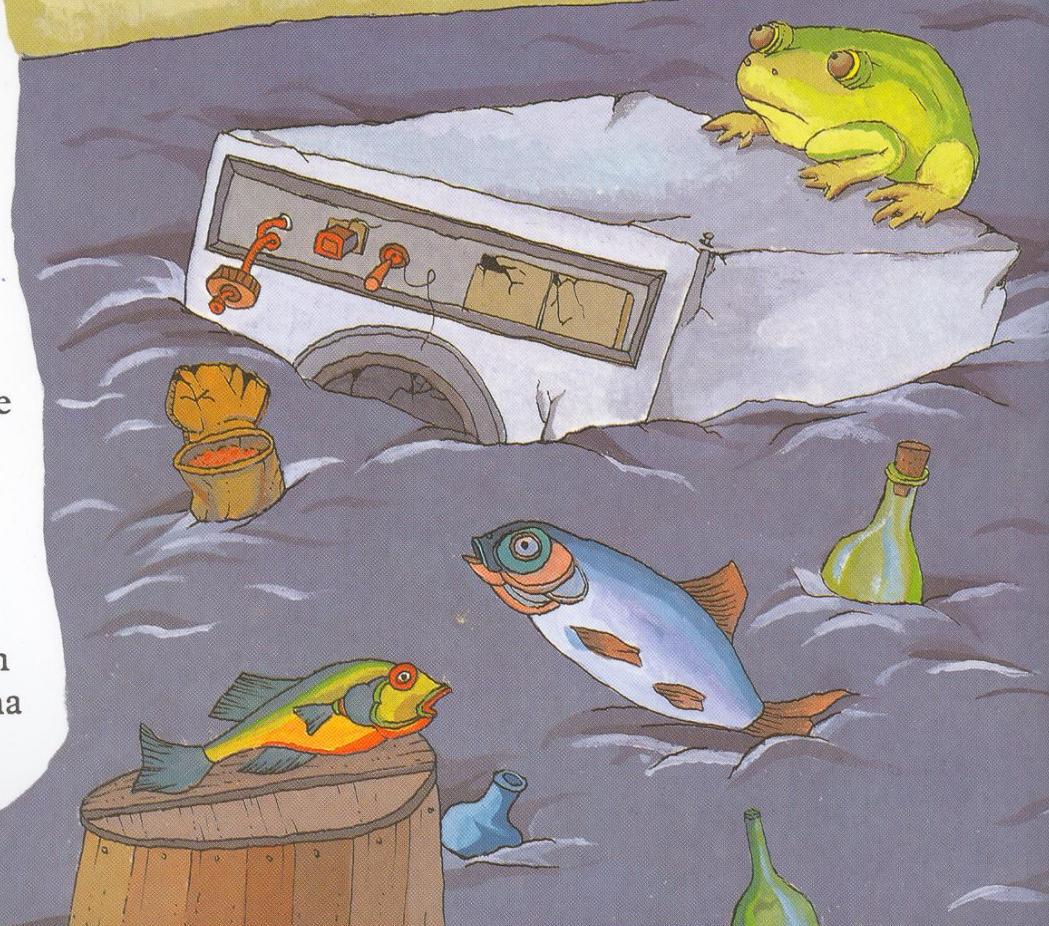

Jež već čeka
Na obali
Ježići su
Uz njega stali.

„Što je, što je?”
Svi zaviču.
„Što se zgodi
Potočiću?”
Zašto više
Bistar nije,
U trbuhu
Što li krije?”

Mutna oka
Potok jeca
Njegova se
Guše djeca.
Srebrorepke
Ribe male
U strahu su
Isplivale...
Pastrva se
Uvis baci,
Na sve strane
Bježe raci.
Iznemogli
Natrag puze
U očima
Kriju suze:
„Kućica nam
Sa svih strana
U vodi je
Zatrpana.”

Tad se začu
Bolan jauk
Tiho plače
Vodenpauk:
„Nema traga
Paučici,
Nestala je
U bujici.”

„Žabići mi
Svi su mali
Negdje sami
Otplivali”,
Uzdahnula
Tužno žaba.
„Za plivanje
Ja sam slaba.
Potočića
Žao mi je
Nije blistav
Kao prije”.

Brzonožac
Potok stenje
Do obale
On se penje,
Pa se spušta,
Pa se svija,
Vrtloži se
I previja.
Leđa mu se
Šumna grbe,
Žalosne su
Uz njeg vrbe.

Na srce im
Tuga kapnu,
Šumskom zboru
Tiho šapnu:
„Potok mutan
Jedva teče
U njemu je
Silno smeće.
Sinoć ga
Uz tresak, lom
Dovezao
Kamion.
Što li sada
Učiniti?
Tko će potok
Izlijеčiti?”

Svi se stisli
Ispod hrasta
U čuđenju
Žagor nastao:
„Potočiću
Pomoć treba,
Bolest strašna
Njega vreba.

Pomozimo
Brzo, sada
On je srce
Zelengrada.
Ako ovo
Smeće ode
U kristalne
Riječne vode,

Što će tada
S rijekom biti?
Nečist će je
Zamutiti!
A od svega
Bit će gore
Oboli li
Još i more ...”

Zabrinuti
Svi već rade
Smeće silno
Brzo vade...

I na kraju
Teška djela
Cijela družba
U hlad sjela.

A na sagu
Zelensume
Tužno strše
Stare gume,
Kante, boce,
Trulež, krpe
I cipela
Starih hrpe.

Na sve strane
Masne boje
U bačvama
Crnim stope.
Ružan otpad
Što grad baci:

Ambalaža
I madraci,
Staro suđe,
Cijevi, peći
I kotači
Manji, veći,
Hladnjak stari,
Šuplja kada -
Sve u srcu
Zelengrada.
Raznih stvari
Cijele vreće
Razbacano
Gradsko smeće.

Potok srebrn
Već se smiješi
Sunce zlatno
Njega tješi...

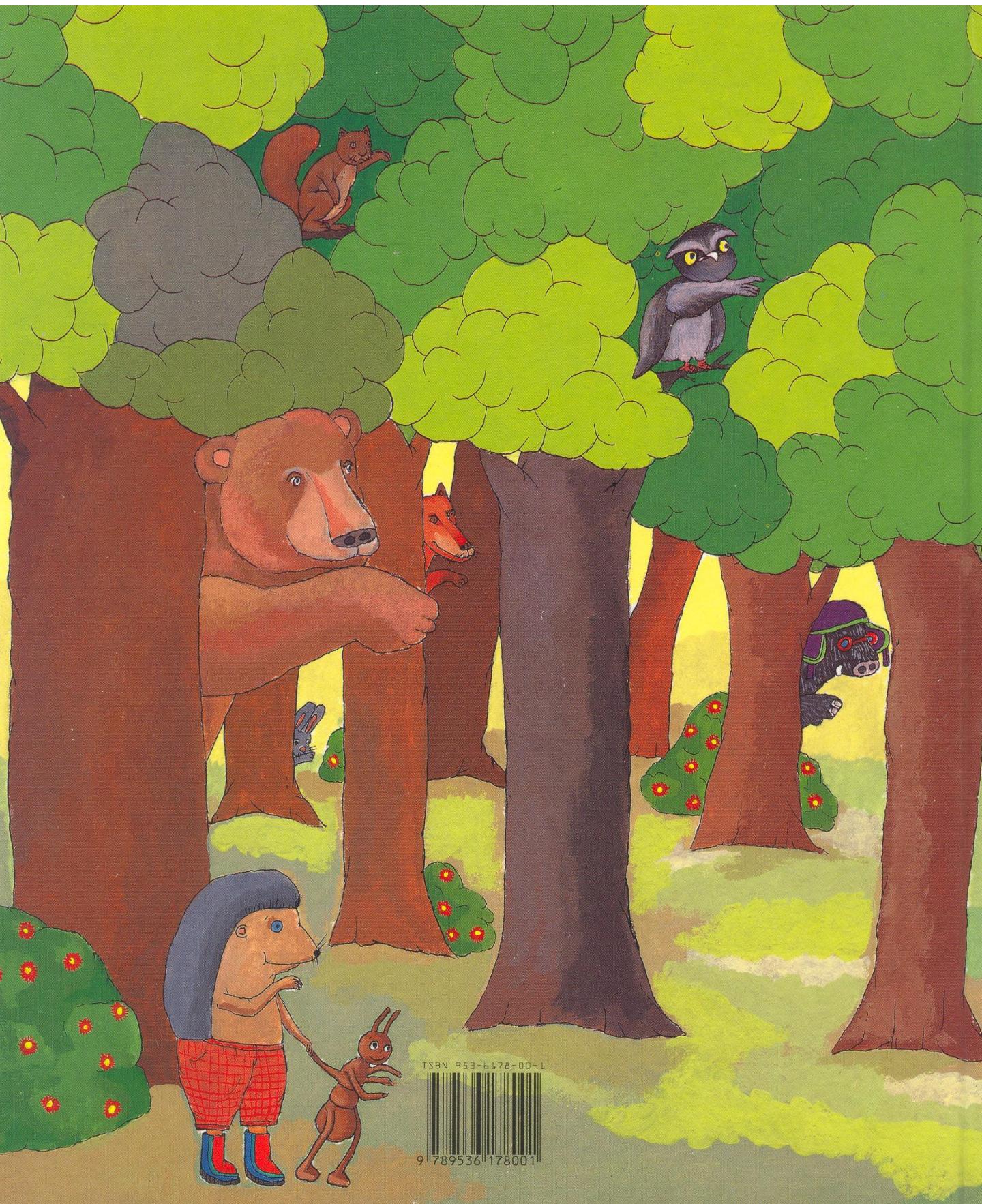
A životinjski
Šumski zbor
Zaključio
Dogovor:
Silno smeće
Svi će sad
Vratit opet
u sam grad.
Kad ga ljudi
Tamo vide
Nek' se malo
Bar postide.
Po poštaru
Brzom zecu
Pozdravit će
Samo djecu.
Ona neka
Uvijek znadu
Veselje su
Zelenogradu.
Gdje god krenu,
Gdje god odu
Pazit će
Na prirodu.

A odraslima
Pismo ovo
Da upamte
Svako slovo:

Kad grad velik
Pismo primi,
Sav protrne
U tišini:
„U pravu je
Šumsko vijeće
Nek' u šumi
Raste cvijeće.
Svatko čistu
Šumu voli
Ne treba joj
Zadat boli.”

ISBN 953-6178-00-1

A standard linear barcode located at the bottom center of the page.

9 789536 178001